

Bergs Udtalelser og fra Højres Side har man vist, at man mente, Stiftsmidlerne var Statsmidler. I den Retning sigtede netop ogsaa det Ændringsforslag, som man fra Venstres Side den Gang stillede om at føre 50,000 Kr. ind paa Finansloven. Det er et Bevis for, at man opfattede disse Midler som Statsmidler.

Moltesen: Det ærede Medlem for Middelfart-Kredsens (Slengerik) Oplysning om Venstres Stilling til den Sag, den Gang Berg udtalte sig saadan, kendte jeg godt. Men selv om jeg var enig med Berg i dette Tilfælde, betyder det intet for denne Sags Vedkommende, fordi det er et omstridt Spørgsmaal, som jeg siger ikke kan afgøres ved en tilfældig Bemærkning af den højtærede Minister, der i sin første Tale siger: Vi i Kultusministeriet mener saadan — og i sin anden Tale siger: Jeg mener saadan rent personlig. Jeg mener, at Spørgsmaalet er af saa stor Betydning, at det fortjener at behandles for aabne Døre af hele Rigsdagen, og at det ikke kan afgøres af selv den højtærede Kultusminister ved en saadan Udtalelse. Det er kun en Protest derimod, jeg har villet fremsætte. Det er jo aldeles afgjort, at man fra Rigsdagens Side ikke har villet give en Lønningslov for Præsterne. Det slog man i alt Fald fast den Gang, da vi behandlede det Lovforslag, som blev til Lov under Titelen: „Lov indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Folkekirkenes Præsters Lønningsforhold“. Man gav den Gang ikke en Lønningslov, det er det eneste, jeg har villet sige. Spørgsmaalet om Stiftsmidlerne er aabent, og jeg har ikke personlig taget Standpunkt til det her.

Kofoed: I Anledning af de sidste Bemærkninger fra det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) maa jeg sige, at naar det ærede Medlem oplæser Titelen paa Loven, i Henhold til hvilken Folkekirkenes Præster lønnes, og derudfra drager den Slutning, at den ikke er en Lønningslov, kan jeg ikke give ham Ret, thi Titlerne paa vore Lønningslove er meget forskellige, og det er ikke nær alle, der begynder netop med Ordene: „Lønningslov for —“. Det er ganske tilfældigt, naar nogle af vore Lønningslove gør det. Jeg vil f. Eks. nævne, at Lønningsloven for vore Sindssygehospitalet hedder: „Lov om Udgifter, ved Sindssygevæsenet“. Ikke desmindre er den ogsaa en Lønningslov, betragtes som og opføres i den officielle

Fortegnelse over vore Lønningslove som saadan. Det samme gælder den Lov for Folkekirkenes Præster, som det ærede Medlem omtalte. Den er i den Oversigt over gældende Lønningslove, som ærede Medlemmer af dette Ting er i Besiddelse af, opført Side 73 som Lønningslov for Folkekirkenes Præster. Den Omstændighed, at Titelen ikke har den Form, det ærede Medlem forlanger Lønningslove skal have, er altsaa ikke afgørende for Spørgsmaalet.

Moltesen: Ja, maa jeg saa spørge, hvordan man skal forholde sig med de Præster, som har under 3,000 Kr., men er ansatte før den saakaldte Lønningslov af 1913. De lønnes dog ikke i Henhold til en Lønningslov af Staten. (*Kofoed:* De er „ligestillede“). Det er ikke det, det kommer an paa her, det er blot dette, at Kultusministeren forleden Dag vilde drage en Slutning, som man ikke har Lov til at drage, naar man staar som Kultusminister her i Landet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): De Præster, der er ansatte før Lønningsloven, betragter vi som ligestillede. Jeg gentager, at da jeg forleden Dag fremsatte den vedkommende Udtalelse officielt som min Overbevisning, nævnede jeg udtrykkelig, at der var forskellige Meninger om Spørgsmaalet, og at man kunde diskutere om det.

Slengerik: Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) lod til selv personlig at være i Tvivl om, hvorvidt Stiftsmidlerne er Statsmidler eller Kirkens Midler. For at lede det ærede Medlem paa den rette Vej vilde jeg derfor, da han tilhører det historiske Venstre, gerne vise ham, hvilken Stilling Venstre gennem Tiderne historisk har taget til dette Spørgsmaal, og det er denne Stilling, jeg her har oplyst, idet jeg anførte Bergs Udtalelse. Naar jeg greb Lejligheden til at fremdrage, hvad der var Venstres, og ganske særlig Bergs, Stilling til dette Spørgsmaal, var det ogsaa, fordi jeg har set, at man i Bladartikler fra det historiske Venstres Side lader til for Tiden at være kommet ind paa, at Stiftsmidlerne er Kirkens Midler og ikke Statsmidler. Derfor vilde jeg gerne straks allerede ved denne Forhandling have slaæet fast, hvad det historiske Venstre har ment i saa Henseende. Dets Me-